

שמלה ורודה

שיח'ה חליווה

שמלה ורודה עד אורך הברכיים. שמלה פשוטה. שני פסים אלכסוניים חצו אותה מהכתף ועד הברך. פתח הצווארון היה אליפטי, והשרוולים חרגו בחצי אצבע מקו בתי השחי. שמלה ורודה רגילה מאוד, משעממת. אולם היא תשתחרר מפשטותה כשתשמש אותה בחתונתו של דודה. היא לא התעכבה על פרטי השמלה. השמלה הייתה ורודה וזה מה שהיה חשוב. כשמדדה אותה בחנות, לא נתנה למבטה לרדת עד לשוקיה.

הרבה בנות מדדו שם שמלות, ולא היה מספיק מקום או זמן בשביל להתעמק בכל שמלה. היא בחרה שמלה במהירות, מדדה אותה במהירות רבה עוד יותר, נעמדה בפינת החנות והשוותה בינה לבין השמלה של בת דודה מצד האב ובת דודתה מצד האם. בבית, מול המראה המוכתמת, התפלאה למראה חוסר ההרמוניה בין שדיה הזקורים לפלומת השיער שכיסתה את שוקיה. איזו פריעה חסרת טעם של הנשיות, איזה עיוות של משמעויותיה. עינה לא יכלה להפסיק לנדוד בערמומיות בין שדיה לשוקיה ולהתרחב מעוצמת התדהמה.

אמה הייתה איתנה בדעתה שהיא קטנה מדי בשביל הכאב הכרוך במריטת השערות מהרגליים. גם הפיתוי של היופי הפחיד אותה, הרי בכוחו לשבור את רוחה של הילדה. "מוקדם מדי", הייתה האם אומרת, מילים שכוונו לאוזני דודתה, האמונה על הליך הסרת השיער בסוכר המוכר גם כשעווה. אף אחת מנשות הכפר לא ידעה למרוח אותו על גופן העסיסי של הנשים ולהסירו בזריזות ובאסרטיביות כמו דודתה, המומחית לזה. אך הקביעה שזה "מוקדם מדי" הספיקה כדי לחסום כל ניסיון שכנוע מצד הדודה, אחותו של האב, לקדש את "שיפוץ" הנשיות של בת אחיה.

איך קרה שקנתה את השמלה הזאת? אבל אולי גם כל שמלה אחרת הייתה מפילה אותה בתסבוכת הזאת, בין הנשיות הצועקת של פלג גופה העליון לבין הנשיות האחרת, המביכה כל-כך, של פלג גופה התחתון באזור שוקיה? ואיפה הבעיה – בשמלה או בכמיהה שלה לשוקיים נעימות ומבריקות? גיל 13 הוא גיל המתאים לסבל כאבי הווסת, ללבישה של חזייה שחונקת את שדיה, לתחושת רטט הלב הראשון – אך לא להסתובבות עם שוקיים נעימות ומבריקות, כי כך קבעה אמה. לפי האם, גם רטט הלב הראשון צריך להידחות למועד מאוחר יותר.

לא נותר לה זמן לקניית בגדים אחרים, ולא היה שום סיכוי שתגיע לחתונה בשוקיים "מאובקות", גם אם הלילה יסתיר את האבקה, כפי שדודתה הצעירה ניסתה לומר כדי להרגיעה.

הפתרון שוטט בין מוחה לבין השערות שטיפסו על שוקיה. היא ניסתה לסלק אותו אבל הוא חזר וכפה את עצמו עליה בכוח. לא הייתה לה ברירה אלא לקחת את סכין הגילוח שהחלידה מאוד בקצותיה מאז שאביה עזב את הבית ויצא מחייהם. היא לא ידעה למה אמה שומרת אותה עדיין. אחיה בן העשר היה הזכר היחיד בבית, ועל פניו לא נראתה עדיין אפילו שיערה אחת שתחייב את השבועה בה או גילוחה. סכין הגילוח החלודה הייתה הוכחה להיעדר זכר בביתם, או לאיחורו, או להמתנה לו.

כשנוכחה לדעת שהבית ריק, ואמה ואחיה לא שם, התיישבה מול הדלת הפתוחה לאור היום שחשף כל שיערה על שוקיה, אחזה בסכין הגילוח בידיים רועדות והיססה איך להתחיל: מלמעלה למטה או להפך? לבסוף החלה להעביר את הסכין בזהירות ובפחד על שוקה הימנית, וצחקה כשבדמיונה עלה מראה המקצרה בשדה החיטה מול הכפר כשהיא בולעת את התבואה ומותירה מאחוריה קו ארוך, נקי ונעים שמפריד בין שתי משוכות של שיבולים. הקווים על שוקיה הוסיפו להצטייר עד שכולה הפכה לאדמה קצורה ונעימה. אחר כך, כשהביטה בנפלאות המראה, שכחה את עצמה לחלוטין. איך את כל היופי הזה הסתירו השערות הקטנות והמכוערות שנגלו לה במלוא כיעורן רק לאחר הסרתן? כיצד תסבול את צמיחתן המחודשת על שוקיה המבריקות? היופי צרב בעינה ובקצות אצבעותיה, והיא ידעה – בשום אופן לא תסכים שהוא ישתבש או יתכער שוב.

המשימה לא הייתה קשה כלל – הנה בתוך דקות אחדות היא הפכה לאישה מושלמת. העין התרחבה מפליאה למראה ההרמוניה היפה של נשיותה, והתחושה מצאה חן בעיניה. תחושת הנשיות שלה הייתה מושלמת.

שתיקתה של אמה לימדה שהיא מרוצה מהתוצאה, על אף המרד בה ובהחלטותיה. כנראה הבינה שסירובה לא היה במקום. האם לא שאלה איך ומה, והסתפקה בהטלת מבט מהיר על שוקי בתה והעתקתו אל המרחב, כפי שנהגה לעשות בכל פעם שחיפשה איך לברוח מהמציאות והשקר.

אשר לה, היא לא עקבה בדקדקנות אחר פרטי החתונה. פרטיה החדשים העסיקו אותה יותר.

כשהחתונה הסתיימה, השליכה את גופה התשוש על המיטה בבית סבתה, ועיסתה את שוקיה בהנאה. כף ידה נעצרה פתאום על חלקת שיער מתחת לפנים הברך. החלקה בלטה בשדה הנועם שאפף אותה. היא החזירה לראשה את התמונה של משוכת שיבולים בשדה מקביל.

אם כך, המשימה לא הייתה קלה והנשיות לא הושלמה עדיין. עין אחת לפחות התרחבה ודאי מפליאה למראה נשיותה הפגומה. העין הזאת, שגם היא הגיעה לנוח בבית, הביטה בשקט וקלטה את החלקה האחורית שגם ידה וגם עינה לא הגיעו אליה.

היא שלחה את מבטה סביב בחיפוש אחר העין הזאת. הייתה זו דודתה מצד אביה, שהביטה בה, מחייכת.

מערבית: תרגום קבוצתי – סיגל גורג'י ותלמידי הקורס "הרומן שלי"¹
עריכת תרגום: שיח'ה חליווה
עריכת ספרותית: דפנה רוזנבליט

1 הקורס של ד"ר סיגל גורג'י נלמד במחלקה ללימודי המזרח התיכון, אוניברסיטת בן-גוריון בנגב. הסטודנטים שלקחו חלק בתרגום: עזאלדין אבו אלהיג'א, גיל אורן, אלה אסא, רוני ברטל, גיימי בריגמן איינשטיין, ליהי בשבקין, נועה ג'נאח, עמית גולדמן, אורי דליצקי, אינאס הוזייל, מאי הופמן, טל הירש, עבלה זיאדנה, דור טחן, מאיה ידיד לוי, שירה יחזקאלי-רייפר, מיטל מור יוסף, נטע ממון, סתיו סגל, יונתן סגל, הדיל ענאבוסי, רינת פלג, סתיו צברי, יובל צדיקי, נועה שטרית, יואל שפיגלמן.

